

Μεσογαίας Νικόλαος: “Η έννοια της κηδείας σημαίνει φροντίζω τον νεκρό”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής](#)

Μια εκ βαθέων συζήτηση, μετά την τραγωδία στα [Τέμπη](#) αλλά και τους καταστροφικούς σεισμούς στην Τουρκία, που περιστράφηκε γύρω από την αντιμετώπιση της απώλειας, του πόνου, της ανακούφισης και της παρηγοριάς, είχε ο [Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος](#), με τον Χρήστο Μιχαηλίδη, φιλοξενούμενος στο στούντιο του Πρώτου Προγράμματος 91,6 και 105,8, στην εκπομπή «Καθρέφτης».

Με την παραδοχή πως ο καθένας αισθάνεται αβεβαιότητα και ανασφάλεια σε αυτόν τον κόσμο έτσι όπως έχει εξελιχθεί, ο **Μητροπολίτης Μεσογαίας**, μίλησε για την ταραχή που και στον ίδιο προξένησε η καταστροφή που υπέστησαν οι κάτοικοι της **σεισμόπληκτης Τουρκίας**.

«Κι εγώ σκέφτηκα ένα βράδυ, πώς θα γινόταν εάν έπεφτε το κτήριο και δεν μπορούσα να κοιμηθώ, ταραχτήκα, πού θα βρεθώ, είναι καλύτερα να είμαι στο

ισόγειο, στον επάνω όροφο. Περνάνε τέτοιες σκέψεις. Ζούμε σε μια ανασφάλεια. Και όταν έρθει το γεγονός είτε πιο κοντά μας σε μέλη της οικογενείας μας, σε γνωστούς μας ανθρώπους, είτε πιο μακριά και το πληροφορούμαστε σαν γεγονός, βλέπουμε ότι πιο έντονο ήταν, πιο μαζικό το γεγονός του θανάτου τόσων χιλιάδων ανθρώπων στην Τουρκία απ' ό,τι ήταν στα Τέμπη. Διαφορετικά μας επηρέασε εμάς, των Τεμπών. Πρώτον, διότι πάμε να βρούμε και κάποιο λάθος που έχει γίνει είτε στην όλη πολιτική, είτε σε συγκεκριμένα άτομα, είτε στο πώς λειτουργεί το κράτος και ούτω καθεξής, ενώ στην άλλη περίπτωση είναι μια φυσική κατά κάποιον τρόπο καταστροφή, μη ελεγχόμενη. Εκεί ο θυμός, η αγανάκτηση, αυτά τα αισθήματα βγαίνουν για το μέγεθος του αποτελέσματος, όχι για το αίτιο του αποτελέσματος».

Αυτό που αναστατώνεται συνήθως, ανέφερε **ο Σεβασμιώτατος**, είναι το θυμικό, το συναίσθημα και αρχίζουν η λογική, οι σκέψεις, “γιατί, μήπως, αν, ποιος φταίει, αν δεν ταξίδευα με αυτό το τρένο”.

«Και νομίζω ότι η πολλή πληροφόρηση μεγεθύνει το όλο πρόβλημα. Έτσι λοιπόν, έρχεται ο άνθρωπος αναστατωμένος, κυρίως με αρνητικά αισθήματα, τα οποία επιτείνουν το αίσθημα της ανασφάλειας, δεν το εκτονώνουν, διότι νιώθει ότι είναι απροστάτευτος σε αυτή την κοινωνία που του υπόσχεται ασφάλεια, προστασία, καλοζωία» προσέθεσε ο Σεβασμιώτατος.

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας, μίλησε για τον ιερέα πατέρα του **άτυχου Κυπριανού**, ένα από τα θύματα της τραγωδίας των Τεμπών, ο οποίος είχε πει ότι ήθελε πολύ να φροντίσει το σώμα του παιδιού του και είχε εκφράσει το παράπονο ότι στην Ελλάδα δεν τον άφησαν να το αντικρίσει.

«Και τελικά ο Κυπριανός ήταν τραυματισμένος. Είχε κακώσεις στο σώμα του, αλλά είχε την ακεραιότητα του σώματός του. “Και εγώ”, λέει, “με την πρεσβυτέρα μου, τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου τον πλύναμε, τον καθαρίσαμε, τον φροντίσαμε”. Αυτό ήταν μια μεγάλη ανακούφιση μέσα στο ασήκωτο πένθος που υπήρχε. Ήταν κάτι που το ελάφρυνε λιγάκι. Και **αυτή είναι και η έννοια της κηδείας, που σημαίνει φροντίζω το νεκρό, τον τιμώ και ανακουφίζομαι και ο ίδιος από αυτή τη σχέση τιμής που του αποδίδω**. Η έννοια της φροντίδας είναι πολύ ανακουφιστική, αλλά προϋποθέτει ένα υπόβαθρο ανθρώπων και μια καλλιέργεια που να είναι έτοιμη γι’ αυτό» **συμπλήρωσε ο κ. Νικόλαος**.

Μιλώντας για τον θάνατο, επισήμανε πως είναι πέρασμα και πως όταν θεωρηθεί ως τέρμα, ως επιστροφή στην ανυπαρξία τότε είναι πάρα πολύ δύσκολο να φιλοσοφήσει κανείς. «Αν όμως έχει μια ελπίδα, ελπίδα ζωής ή πίστη, αυτό που είπε “Καλή Ανάσταση γιε μου” (σ.σ ο ιερέας πατέρας του Κυπριανού), είναι μεγάλη κουβέντα. Άρα είναι πολύ σημαντικό και για την Εκκλησία, ο λόγος της να είναι στην προετοιμασία των ανθρώπων γι’ αυτήν τη στιγμή, όπως και αν αυτή έρθει,

είτε με αρρώστια, είτε ξαφνικά, είτε με μεγάλη ταλαιπωρία, είτε με ένα τραγικό τρόπο όπως αυτός που συνέβη τώρα» τόνισε.

«Υπάρχει το “παρηγορώ” που σημαίνει ότι λέω λόγια σε κάποιον για να του φτιάξω τη σκέψη, τη διάθεση και να τον βοηθήσω να βγει από το δράμα του. Υπάρχει, το “ανακουφίζω”, εμείς τον προτιμούμε αυτόν τον ρόλο. Ανακουφίζω, σημαίνει ότι ξαλαφρώνω κάποιον, βάζω πλάτη και σηκώνω βάρος. Δηλαδή μετέχω στη δυσκολία του και προσπαθώ, κάτι να πάρω από αυτόν. Αλλά και ο άλλος πρέπει να σηκώσει το χέρι για να τον σηκώσω. Αν έχει πίστη ένας άνθρωπος, αν έχει μέσα του μια ελπίδα, αν σηκώσει δηλαδή το χέρι, τότε μπορείς να τον σηκώσεις και εσύ με το δικό σου. Αν δεν το έχει, τότε αρκείσαι στο να του προσφέρεις την αγάπη» περιέγραψε **ο Μητροπολίτης Μεσογαίας.**

Στην μονάδα Γαλιλαία, ο στόχος μας είναι να «πάρουμε» τα βάρη

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, μίλησε για την Γαλιλαία, την Μονάδα Ανακουφιστικής Φροντίδας ασθενών που βρίσκεται στα Σπάτα και αποτελεί, ένα όραμά του το οποίο υλοποίησε το 2010, ενώ έναυσμα γι' αυτό, στάθηκε η περίοδος που εργάστηκε στο Νοσοκομείο Παίδων της Βοστώνης, στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας.

«Εκεί γνώρισα το δράμα των ανθρώπων, την αγωνία των γονέων. Υπήρχε ένα εκπληκτικό πρόγραμμα που είχε μια Ελληνοαμερικανίδα τρίτης γενιάς, η οποία έφερνε παιδιά από την Ελλάδα. Εκεί γνώρισα αυτό το πράγμα και εκεί προσδιόρισα την ανάγκη που υπάρχει, με κάποιον τρόπο, άνθρωποι εγκαταλελειμμένοι στο τίποτα, στο άγνωστο, έρχονταν στην Αμερική να βρουν αγκαλιά αγάπης. Αυτό δεν μπορούσε να το προσφέρει η επιστήμη» ανέφερε χαρακτηριστικά.

«Στη μονάδα μας, φροντίζουμε ασθενείς τελικού σταδίου, που είναι σε προχωρημένη κατάσταση με βαριά συμπτώματα, είτε στο σπίτι τους είτε φιλοξενούνται στην ΓΑΛΙΛΑΙΑ. Υπάρχει μια ομάδα από γιατρούς, νοσηλευτές, ψυχολόγους. Αυτά τα προγράμματα κυρίως λειτουργούν στο περιβάλλον του ασθενούς και του φτιάχνουμε το χώρο του, τις συνθήκες της ζωής του, τα κοινωνικά προβλήματα που ενδεχομένως έχει. Αν βρεθεί σε μια δύσκολη κατάσταση, που θέλει μια περισσότερη φροντίδα, θα έρθει στον ξενώνα να μείνει, να χαλαρώσουν και οι φροντιστές του, να βρει ένα περιβάλλον αγάπης, να νιώσει ότι δεν κάνουν οι άλλοι την καλή τους πράξη, για να νιώσουν ικανοποιημένοι. Είναι ένα ολιστικό “αγκάλιασμα” θα έλεγα» εξήγησε ο κ. Νικόλαος.

Ερωτηθείς για το πλούσιο ιστορικό του στις επιστήμες, την Φυσική, την Αστροφυσική, την Μηχανολογία, την Βιοϊατρική, τις σπουδές του στο Χάρβαρντ, το MIT, **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικόλαος**, περιέγραψε τις επιστήμες σαν ένα ταξίδι σε έναν μαγευτικό κόσμο. *«Η γνώση αυτή είναι μια μαγεία. Είναι μεθύσι. Όποιος έχει ζήσει, όχι διαβάζοντας βιβλία, αλλά κάνοντας έρευνα αυτός το καταλαβαίνει. Όταν εμένα γύρισε το μυαλό μου και άλλαξε ο λογισμός μου, είπα ότι πολύ ωραία τα επιστημονικά και η μαγεία, αλλά θα δώσω τον εαυτό μου στην άλλη διάσταση της ζωής που επέλεξα γιατί είμαι ευτυχής. Ήταν η μέρα της μεγαλύτερης, νομίζω, ερευνητικής επιτυχίας μου, που δεν με γέμισε όσο φανταζόμουν»* είπε.

[Ακούστε τη συνέντευξη ΕΔΩ](#)